

Biblická čtení

Izajáš 55, 1-9: „Vzhůru! Všichni, kdo žízníte, pojd'te k vodám, i ten, kdo peníze nemá. Pojd'te, kupujte a jezte, pojd'te a kupujte bez peněz a bez placení víno a mléko! Proč utrácíte peníze, ale ne za chléb? A svůj výdělek za to, co nenasytí? Poslechněte mě a jezte, co je dobré, ať se vaše duše kochá tukem! Nakloňte ucho a pojd'te ke mně, slyšte a budete živi! Uzavřu s vámi smlouvu věčnou, obnovím milosrdenství věrně Davidovi prokázaná.“ „Hle, dal jsem ho za svědka národům, národům za vévodu a zákonodárce. Hle, povoláš pronárod, který neznáš, pronárod, který tě nezná, přiběhne k tobě kvůli Hospodinu, tvému Bohu, za Svatým Izraele, který tě oslavil.“ Dotazujte se na Hospodina, dokud je možno ho najít, volejte ho, dokud je blízko. Svévolebník ať opustí svou cestu, muž propadlý ničemnostem svoje úmysly; nechť se vrátí k Hospodinu, slituje se nad ním, k Bohu našemu, vždyť odpouští mnoho. „Mé úmysly nejsou úmysly vaše a vaše cesty nejsou cesty moje, je výrok Hospodinův. Jako jsou nebesa vyšší než země, tak převyšují cesty mé cesty vaše a úmysly mé úmysly vaše.“

1.Korintským 10, 1-13: Chtěl bych vám připomenout, bratří, že naši praotcové byli všichni pod oblakovým sloupem, všichni prošli mořem, všichni byli křtem v oblaku a moři spojeni s Mojžíšem, všichni jedli týž duchovní pokrm a pili týž duchovní nápoj; pili totiž z duchovní skály, která je doprovázela, a tou skálou byl Kristus. A přece se většina z nich Bohu nelíbila; vždyť ‚poušť byla poseta jejich těly‘. To vše se stalo nám na výstrahu, abychom nezatoužili po zlém jako oni. A také nebud'te modláři jako někteří z nich, jak je psáno: ‚Usadil se lid, aby jedl a pil, a potom povstali k tancům.‘ Ani se neoddávejme smilstvu jako někteří z nich, a padlo jich za jeden den třiadvacet tisíc. A také nechtějme zkoušet Pána, jako to dělali někteří z nich, a hynuli od hadího uštknutí, ani nereptejte jako někteří z nich, a byli zahubeni Zhoubcem. To, co se jim stalo, je výstražný obraz a bylo to napsáno k napomenutí nám, které zastihl přelom věků. A proto ten, kdo si myslí, že stojí, ať si dá pozor, aby nepadl. Nepotkala vás zkouška nad lidské síly. Bůh je věrný: nedopustí, abyste byli podrobena zkoušce, kterou byste nemohli vydržet, nýbrž se zkouškou vám připraví i východisko a dá vám sílu, abyste mohli obstát.

Lukáš 13, 1-9: Právě tehdy k němu přišli někteří se zprávou o Galilejcích, jejichž krev smísil Pilát s krví jejich obětí. On jim na to řekl: „Myslíte, že tito Galilejci byli větší hříšníci než ti ostatní, že to museli vytrpět? Ne, pravím vám, ale nebudete-li činit pokání, všichni podobně zahynete. Nebo myslíte, že oněch osmnáct, na které padla věž v Siloe a zabila je, byli větší viníci než ostatní obyvatelé Jeruzaléma? Ne, pravím vám, ale nebudete-li činit pokání, všichni právě tak zahynete.“ Potom jim pověděl toto podobenství: „Jeden člověk měl na své vinici fíkovník; přišel si pro jeho ovoce, ale nic na něm nenalezl. Řekl vinaři: ‚Hle, už po tři léta přicházím pro ovoce z tohoto fíkovníku a nic nenalézám. Vytni jej! Proč má kazit i tu zem?‘ On mu odpověděl: ‚Pane, ponech ho ještě tento rok, až jej okopám a pohnojím. Snad příště ponese ovoce; jestliže ne, dáš jej porazit.‘“

ČAS A PROSTOR K NÁPRAVĚ

Dotazovat se Pána Boha, dokud on k tomu dává čas. Ptát se Ježíše, jako se ho ptali ti, kteří byli zděšeni tím, co udělal Pilát. Nevyčítat Hospodinu, jak to mohl dopustit. Proč nás Pán Bůh trestá? Neříkat, jen ať to nepostihne nás a schovat hlavu do písku a žít jako by toho neštěstí nebylo.

Zkusme to, co jsme o těch neštěstích četli v Písmu přenést do naší současnosti. Např. na neštěstí v restauraci, kde uhořeli lidé, kteří tam přišli na večeři. A ještě ostřeji Piláta si představme jako toho, kdo zahájil válku na Ukrajině, na Blízkém východě.

To první pro naše uvažování je toto: Boží úmysly nejsou našimi úmysly, jeho cesty nejsou našimi cestami. Na všechno odpověď neznáme, ale nějak s tou situací žít musíme.

V dnešním evangelijním čtení slyšíme zprávu, která je krutá a hrozná. Kruté a hrozné jsou i ty naše. Jak se zachováme?

- Neptat se na příčinu, ale soustředit se na význam té události do mého, našeho života. (Možná, kdybychom znali příčinu, mohla by v nás vyvolat strach, až nás i ochromit.)
- Ježíšova odpověď také rozbíjí automatickou souvislost mezi vinou a neštěstím. Řekla bych, že zkrátka neplatí „Boží mlýny melou pomalu ale jistě.“

Jak se tedy chovat?

Pán Ježíš nás volá k sebereflexi, ke změně uvažování a chování. To je pravé pokání. Neskončit na naučeném stereotypu života. Pořád pozvedat oči k Hospodinu a být připraven život měnit. Víím, nechce se nám, čím víc let nám je, tím se nám chce asi méně. Myslíme si: Dejte nám se vším pokoj, chceme mít už svůj klid.

Zkusím to říci ještě jinými slovy: Snažit se číst a učit se v událostech v našem životě. Protože soustředění se na to, jaký význam mají události na můj život, může změnit moje myšlení a chování. Místo strkání hlavy do písku, se budeme snažit věci ovlivňovat, lidem pomáhat, radit se s Pánem Bohem – modlit se.

A ještě to podobenství o vinici, na které je fíkovník, který nenese ovoce.

Vinice je obraz (metafora) pro Boží lid, církev. Fíkovník je část Božího lidu, který moc nefunguje, protože nenese ovoce. To je situace některých našich náboženských obcí. Ovocem má být nejspíš ono změněné uvažování a chování. Jinými slovy obrácení se o pomoc k Pánu Bohu, nežít jen z podstaty a zvyku, nebo opravdu už jen dožívat bez víry, že se situace může k lepšímu změnit. Jak to s fíkovníkem nakonec dopadlo, zůstává otevřené. Ale pozor, hlavní postavou v podobenství není fíkovník, ale majitel vinice (Pán Bůh). Druhou důležitou postavou je vinař (Pán Ježíš). A za fíkovník se přimlouvá, záleží mu na něm a dává a nabízí mu ještě prostor a čas k nápravě.

Sestry a bratři, podobenství je řečeno nám. Je potřebí „stále upírat své oči k Hospodinu.“

